

‘ELCK SYN WAEROM’

Nog altijd van toepassing

tekst en foto's **Margreet Beemsterboer**

Stel, je hebt een gedegen opleiding gehad in nuttige en fraaie handwerken, aanvullend een studie opgepakt om coupeuse te worden, dan vijf jaar gewerkt als docent handwerken op een middelbare school in de hoofdstad van je land en je komt dan naar Nederland...

Alemtsehay Welde Selassie groeide op in Eritrea. Haar vader overleed toen ze acht jaar oud was en het leven was voor haar moeder en broertje niet makkelijk. Met wat hulp van familie ging het allemaal net. Toen Alem oud genoeg was stuurde haar moeder haar naar de nonnen. Daar zou ze leren hoe ze moest borduren en naaien. Uit eigen ervaring wist Alem's moeder hoe belangrijk het was om in eigen onderhoud te kunnen voorzien. Ze wilde voor haar dochter een zelfstandiger bestaan. Alem bleek een goede leerlinge te zijn. Het nuttige naaldwerk en het borduren, eerst met de hand en later ook machinaal, was leuk om te doen.

Foto's 01 Fijne open naadjes. 02 Naden versieren. 03 Aanzetten van een lusje. Voor- en achterkant getoond. 04 Richelieu. 05 Vlakvullend borduurwerk met de Roemeense steek. 06 Venetiaans open werk. 07 Perzisch ajour.

Geld verdienen

Telkens wanneer Alem tijdens haar opleiding een onderdeel met goed gevolg had afgerond mocht ze haar opgedane kennis toepassen op 'echt' werk. De lessen waren altijd 's morgens maar 's middags werd er geborduurd om geld te verdienen. Allereerst werd er het lesgeld terugverdiend maar als je vlijtig werkte, zoals Alem deed, dan werd er ook wat geld verdiend voor thuis. Zo leerde Alem een vak en hielp haar moeder tegelijkertijd.

Soms ging Alem naar huis om iets te eten tussen de middag, andere keren had ze iets van thuis bij zich om in de korte middagpauze op te eten. De meisjes borduurden in de middaguren aan opdrachten die het klooster had ontvangen. Elke week op zaterdag werd het mooi afgewerkte geborduurde linnen gewassen, gestreken en opgemaakt. De orders werden gecompleteerd en klaargemaakt voor verzending. Alem herinnert zich dat zij elke veertien dagen ook bij dat klaarmaken mocht helpen. Met trots vertelt ze dat ook haar borduurwerk werd verkocht naar Italië en misschien naar nog wel veel meer verre landen.

Het borduurwerk dat in het klooster werd gemaakt door grote groepen meisjes, soms wel tachtig in één groep, werd ook verkocht in een klein winkeltje in Asmara, de hoofdstad van Eritrea. Toen alle benodigde diploma's waren behaald werd Alem zelf juf. Ze doceerde gedurende vijf jaar aan de St. Lucy Filippini School of Home Economics in Asmara. Bij haar ontslag kreeg ze een mooi getuigschrift mee.

Naar Nederland

Alem kwam in 2002 naar Nederland. Dat hadden de twee families, die van haar en die van haar toekomstige echtgenoot, zo geregeld. De families kenden elkaar goed en zowel Alem als haar huidige man volgden in het besluit dat zij samen zouden trouwen. In Nederland, want haar man was al zestien jaar eerder naar Nederland gegaan. Nee, niet als politiek vluchteling maar wel omdat door constante ongeregelde heden met buurlanden een goede toekomst in Eritrea eigenlijk onmogelijk leek. Twee maanden nadat ze in Nederland was aangekomen, was ze getrouwd. Gelukkig getrouwd, zo blijkt uit de manier waarop Alem over haar man en inmiddels drie kinderen praat.

Taal

Ze zou zo graag weer aan de slag gaan met borduren en daar dan ook wat geld mee verdienen. Dat haar naaldvaardigheden al jaren niet meer zijn gebruikt lijkt voor Alem geen punt te zijn, maar ze begrijpt dat goed Nederlands spreken van groot belang is, zeker als je als docent wilt gaan werken. Tegrina is haar moedertaal en verder herkent ze een paar Duitse woorden. Gelukkig gaat het met het Nederlands steeds beter. Haar bovenbuurvrouw helpt haar met het Nederlands en ook de gesprekjes met moeders bij de school van haar twee oudste kinderen helpen. Alem heeft de inburgeringscursus met goed gevolg doorlopen en wil, als haar jongste naar het kinderdagverblijf gaat, weer gaan werken.

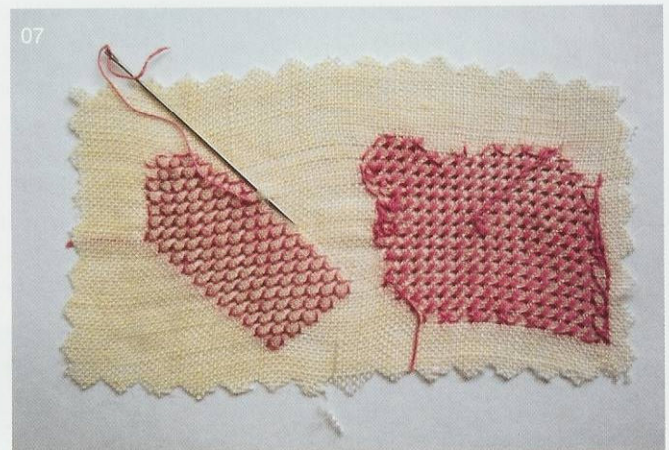
04

05

06

07

Toch zal het net als voor veel anderen niet makkelijk zijn om als naaister in de nuttige en fraaie handwerken, of zelfs als docent, waarvoor Alem de benodigde (Eritrese) diploma's heeft, een baan te vinden. Haar naaldvaardigheden zullen weer op het niveau moeten komen van toen ze een meisje was. Met naaldvaardigheid is het zoals bijvoorbeeld met sport; als je niet traint gaan je prestaties achteruit. Als dan de eisen die worden gesteld aan vakmensen in textiel alleen maar hoger worden, lijkt het voor Alem een schier onmogelijke zaak om haar plannen tot tevredenheid tot uitvoer te brengen.

Hoop

Ze laat de moed echter niet zakken en onderneemt van alles om haar plannen te realiseren. Ze is in contact gekomen met Tesselschade Arbeid Adelt, kortweg TAA. TAA is de eerste vrouwenvereniging van Nederland, opgericht te Delft in 1871. De 31 afdelingen, verspreid over heel Nederland, worden gerund door enthousiaste vrijwilligers. Het is een vereniging van vrouwen vóór vrouwen, met ruim tienduizend leden. TAA helpt vrouwen naar economische zelfstandigheid.

Onlangs heeft er een gesprek plaatsgevonden waarbij op afspraak van TAA met Needles4all de afspraak kon worden gemaakt dat Alem, zodra haar jongste naar school gaat, kan deelnemen aan de borduurcursussen die door Needles4all worden georganiseerd. Zo zal Alem haar naaldvaardigheid weer op niveau kunnen brengen en wie weet kan ze dan eindelijk haar diepgewortelde wens in vervulling laten gaan: in staat zijn in eigen onderhoud te voorzien.

Over het motto van TAA: "ELCK SYN WAEROM"

Maria Tesselschade Roemersdr. Visscher (1594-1649) was een in haar tijd beroemde dichteres, glasgraveerster en borduurster. Zij was de jongste dochter van koopman Roemer Visscher en de zuster van Anna. Haar vader noemde haar Tesselschade, omdat hij vlak voor haar geboorte een deel van zijn vermogen verloor bij een scheepsramp voor Texel. Zij vormde samen met Anna lange tijd het middelpunt van de Muiderkring, een in letterkunde en muziek geïnteresseerd gezelschap onder aanvoering van P.C. Hooft. Hun bijeenkomsten vonden plaats op het door Hooft, als drost van Muiden, bewoonde Muiderslot.

Maria Tesselschade ondertekende haar geschriften altijd met haar motto "Elck syn waerom". Dat betekende voor haar dat ieder zijn eigen redenen en motieven heeft voor zijn daden. Voor ieder die betrokken is bij TAA en zeker ook voor de kandidaten die bij TAA om hulp vragen om hun ideaal te bereiken, geldt ook nu nog: "Elck syn waerom".

Voor meer informatie:

www.tesselschade-arbeidadelt.nl
www.needles4all.nl